Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

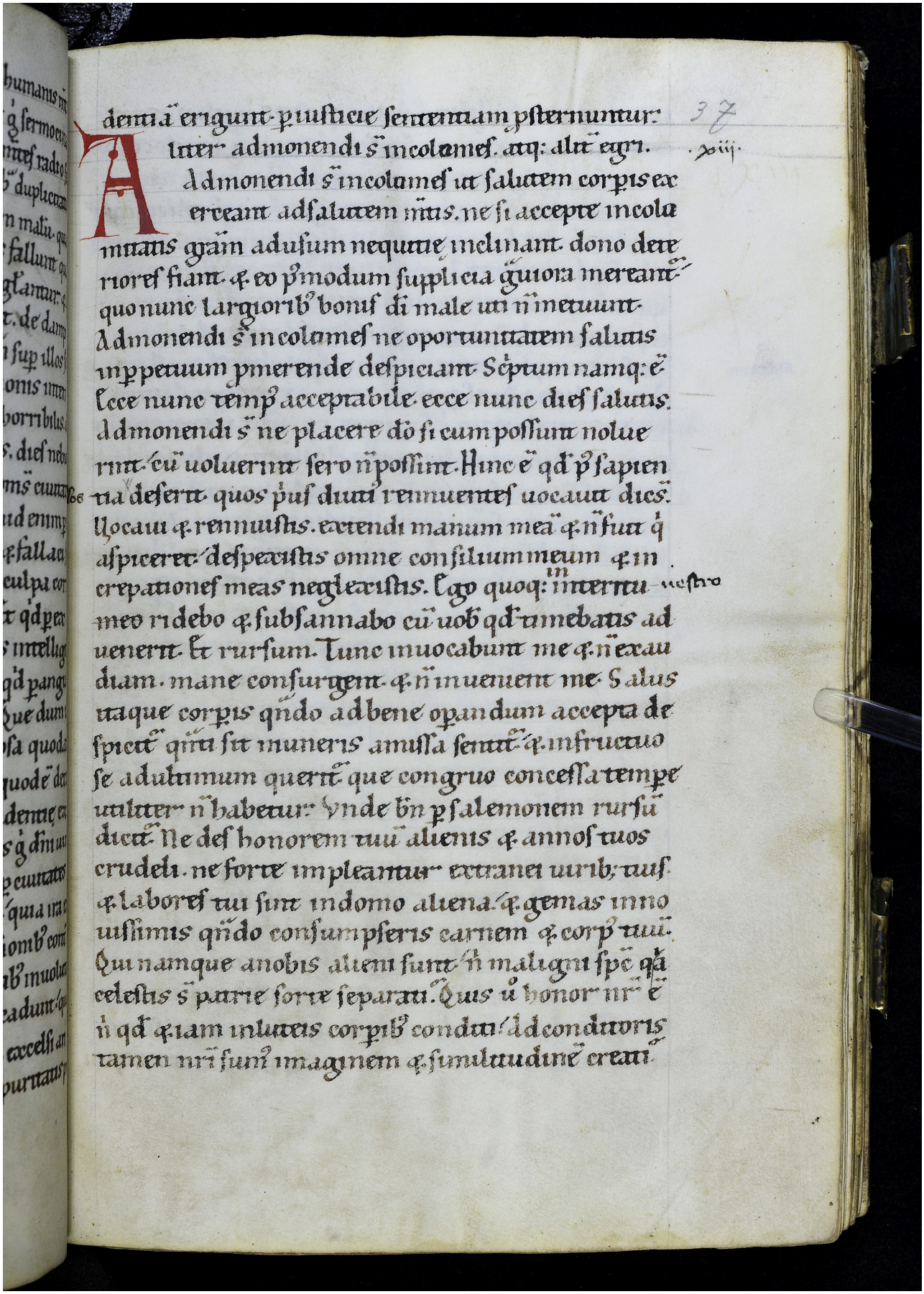

dem a eriguntur. p iustitie sententiam psternuntur:
Aliter admonendi s incolumes. atq: alia egri.
Admonendi s incolumes ut salutem corpis ex
erceant ad salutem mis. ne si accepte incola
mitatis gratiam ad usum nequitie inclinant. dono dete
riores fiant. q. eo p modum supplicia quiora mereant.
quo nunc largioribus bonis di male uti n metuunt.
Admonendi s incolumes ne oportunitatem salutis
in ppetuum pmerende despiciant. Septum namq: est
Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies salutis.
Admonendi s ne placere do si cum possunt nolue
rint. cu uoluerint seruo n possint. Hinc est qd p sapien
tia deserit quos pus diuti renuentes uocauit dicens.
Vocaui q. renuistis. extendi manum mea q. n fuit q
aspiceret. despexistis omne consilium meum q. in
crepationes meas neglexistis. Ego quoq: in interitu meo ridebo q. subsannabo cu uob qd timebatis ad
uenerit. et rursum. Tunc inuocabunt me q. n exau
diam. mane consurgent. q. n inuenient me. Salus
itaque corpis qndo ad bene opandum accepta de
spicit qm fit muneris amissa sentit. q. in fructuo
se adulationum querit. que congruo concessa tempe
ruliter n habetur: Vnde bn psalemonem rursu
dicit. Ne des honorem tuu alienis q. annos tuos
crudeli. ne forte impleantur extranei uiribus tuis
q. labores tui sint in domo aliena. q. gemas inno
uissimis qndo consumpseris carnem q. corpus tuu.
Qui namque a nobis alieni sunt. n maligni spis qa
celestis s patrie sorte separati. Quis u honor nr est
n qd q. iam inluteis corpibus conditi. ad conditoris
tamen nri suam imaginem q. similitudine creati.